

متن پرسش

سلام بر استاد: از اینکه سؤالات قبلیم رو جواب دادید سپاسگزارم. می‌خوام بدونم درست پاسخ پرسش ۴۰۷۲۰ رو متوجه شدم. البته صوت جلسه ۳۲ (انسان و باز انسان) رو هم گوش دادم. ممنونم. اینطور که من متوجه شدم ما نباید عقیده داشته باشیم که حضرت حجت ارواحنا فداه در گوشه ای از دنیا نشستند و در عین اینکه این قابلیت رو دارند که در تمام زمانها و مکانها و عوالم گذشته و حال و آینده حضور داشته باشند، این قابلیت رو هم دارند که صدای دل ما رو قبل از به زبان آوردن بشنوند، بلکه اون وجود توحیدی نهایی درون ما که انسان کامل هست و سیطره بر عوالم مادی و خیال شخص من دارد و تلاش ما برای عین اون مقام توحیدی شدن هست در واقع همون امام زمانی هست که از دل من خبر دارد، و این مقام توحیدی و برتر وجود من در جسمی به نام حضرت مهدی ظهور دارد. استاد درست گفتم؟ استاد من فکر می‌کنم در واقع حضرات معصومین علیهم السلام و اولیای الهی و اساتید ولایی مظهر همون آیه «با الانسان علی نفسه بصيرة» هستند. این خودآگاهی هر شخص از خودش همون امام درون و در عالم دنیای مادی همون جسم مطهر و مبارک اهل بیت علیهم السلام هستند. درسته؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است که فرمودید و باید در این زمانه که انسان خودش مسئله خودش شده، متوجه انسان‌های حقیقی که نماد کامل انسانیت می‌باشند، شد. و این یعنی توجه به جایگاه اولیای معصوم «علیهم‌السلام» که برای همه تاریخ و همه انسان‌ها هستند. عرایضی در رابطه با آیه تطهیر و مقام اهل البیت «علیهم‌السلام» در کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» شده است. می‌توانید در آن‌جا به قسمت مربوط به آیه تطهیر رجوع فرمایید. موفق باشید